

Grobla

 Centrum Kultury
Raszyn im. Jana Pawła II

ISSN:1734-1221 // Nakład: 300 egz.
Centrum Kultury Raszyn

BIULETYN KLUBU LITERACKIEGO

Pobudka

Lubię każdej wiosny ptaszecą pobudkę,
czuję się wyspana, chociaż noce krótkie.
Tak przyjemnie, słodko czekać co się zdarzy.
czuć promienie słońca na włosach i twarzy.
W ogródku znalazłam białe przebiśniegi
i klomby krokusów pełne aż po brzegi.
Wiosno, usiądź blisko, ze mną tu, przy stole,
w ogrodzie, w altanie, gdzie pić kawę wolę.
Skosztuj ze mną miodu, wypij sok brzoźowy,
posłuchaj, jak ptaki dają koncert nowy.

Mariola Wiewiór

Duet

Zajmę się dziś pewnym duetem:
 Wzięła raz ślub waltornia z fletem.
 Spytacie, co ich, podkusiło?
 Zapewne do muzyki miłość.

Lecz różnie bywa, sami wiecie...
 Nie układało się w duecie,
 choć wysilali się niemało,
 to zgrać się im nie udawało.

Flet, niczym pchła po nutach skacze
 i presto gra, albo vivace.
 Waltornia za to z flegmy dozą,
 wciąż buczy largo maestoso.

I choć małżeństwo było młode,
 to związek ten groził rozwodem.
 Na szczęście fagot, ich znajomy,
 wpadł wreszcie na genialny pomysł:

Droga waltornio, miły flecie,
 w orkiestrze zgranie odnajdziecie,
 tam wszyscy wam z pomocą bożą,
 miłości waszej tło utworzą.

Chciałabym

Noc rozściela swój płaszcz granatowy,
 spina go srebrna brosza księżycy.
 Sen jak kot cicho ruszył na łowy
 i się czai na pustych ulicach.

A ja niebo odległe i wielkie,
 tak bym chciała ci do stóp przychylić,
 zetrzeć z twarzy błędzącą kropelkę,
 zmienić żal w skrzydełka motyli.

Z jednej gwiazdki, chociażby najmniejszej
 wyczarować poduszkę puchową,
 potem ją wraz z nokturnem lub wierszem
 delikatnie położyć pod głową.

Niech ta noc będzie ciepła i miękka,
 jak toccata na Bacha klawiszach,
 na mej dłoni odpocznie twa ręka,
 kocem z marzeń otuli nas cisza.

Amorek

Popił sobie tęgo wczoraj
 z Bachusem Amorek
 i miał potem do wieczora
 wspaniałe humorek.

Chociaż skrzydła potargane,
 pofrunął wężykiem
 z łukiem, pełnym strzał kołczanem
 i zleceń tomikiem.

A że czkawka dokuczała
 po kieliszkach wielu,
 żadna strzała nie trafiła
 obranego celu.

Dziś dopadło go sumienie
 - ten bystry detektyw,
 gdy zobaczył z przerażeniem
 działań swych efekty.

Bo chybiona każda strzała
 narobiła szkody.
 Owca wilka pokochała,
 żabkę bocian młody.

Kotu serce mysz złamała,
 gęś do lisa wzdycha,
 Do jastrzębia pliszka mała,
 jednym słowem „kicha”.

Wiosna

Jeszcze wczoraj była zima,
 nie za długa, nie za krótka,
 niedźwiedź sobie w gawrze kimał,
 a tu nagle bach! Pobudka!

Słonko grzeje, śnieg już stajał,
 zamiast płóz turkoczą kółka,
 przebiśniegi zakwitają,
 i trenuje lot jaskółka.

Zdziwił się niedźwiadek trochę,
 bo nie chciałby jeszcze wstawać.
 Jest on wszystkim znanym śpiochem,
 może go rozbudzi kawa?

Wtem usłyszał miś bzyczenie
 pszczoły, co za wśród kwiatów gania,
 a że lubi miód szalenie,
 wyszedł z gawry bez stękania.

ZIMOWY WIATR

Pędzi wiatr, dmie i huczy w kominie.
Tańczy z nagimi konarami.
Szarpie i dmucha, mierzy się z nami.
Ostry jego podmuch, ale to minie.

Chmury na niebie przesuwa w tempie nadzwyczajnym.
Ptak zaniechał skrzydeł, zawisł na fali.
Grzeje kotka kolana w bezruchu przyczajnym.
Dobrze w cieple tak siedzieć, to się chwali.

Słońce wysoko za szarością bezkresną.
Nie popędzi go wiatr nawet z siłą ówczesną.
Smętny krajobraz stepu lutowego.
Czas zimy jeszcze, wiosnie nic do tego.

WIOSNA

Wykrzyczał mi budzik, że wstawać muszę.
Ciało leży bezwiednie, zmuszę je czy nie zmuszę.
Podnosi go rozum - cóż obowiązkowy!
Wzrok oczy otwiera, zatrzymuje się na oknie jakby nowy!

W oknie Wiosna swój kwiat Lili rozchyła.
Na długiej łodydze, na wzór badyła
Zmysły budzą się z niedowierzaniem.
Słońce na ścianie firankowym obrazem obwieszcza
- koniec ze spaniem.

Radość to wszystko swą falą zalewa.
Kwiat też się śmieje, wstawać, wstawać trzeba.
Kroki do pracy i kwiat amarantowej prymuli.
Która dzielnie mrozy przetrwała do kamieni się tuli tuli.

Cebulica jak przebiśnieg spod zeschniętych liści
swą niebieskością zniewala.
Tulipan spokojnie na kwiat jeszcze sobie nie pozwala.
Psy po polu za pozwoleniem właściciela szleją.
Kot z gracją spaceruje stepową aleją.

I tylko zeszlóroczne liście na drzewie z wiatrem szepcą
zimowe opowieści
Wchodzę do domu, twój zapach Wiosno właśnie o tobie,
mi obwieścił.
Grudzień pomalował ci paznokcie na malinowo.
I znowu będzie pięknie z tobą kwieście, złociście,
szafirowo, szmaragdowo.

A moje ciało twojego życia nabrało.
Każdego poranka coraz chętniej i lepiej
wstaje i będzie wstawało.
Rozkwitajmy z Wiosną każdego poranka.
By zamiast kawy, pić wodę ze dzbanka.

Miłość

Miłości nie bagatelizuj,
 ona lubi piękne słowa, kwiaty,
 czułe gesty i wyznania,
 jest jak anioł, duch skrzydlaty.
 Miłość traktuj bardzo poważnie,
 ona zainteresowania wymaga,
 wyrozumiałość, odpowiedzialność
 i to coś na miłość się składa.
 Troszcz się o nią, doceniaj
 i pilnuj jej ogromnie,
 bo spakuje walizki
 i nie wróci ani do Ciebie, ani do mnie.

Czarodziejski ogród

Uwielbiam drzewa, krzewy, kwiaty
 z wyjątkowego, mego ogrodu
 i atmosferę wdychać ciszy,
 chwile zadumy, mocy, chłodu.

Zza palisady patrzą na mnie
 białe magnolie i rumiany,
 dalie, stokrotki, margerytki
 i bez na wiosnę roześmiany.

Z rabatek łypią okiem lilie,
 drobne goździki, dumne róże,
 różowe kuszą mnie maliny,
 bluszcz się do góry pnie po murze.

Ten widok precz przegania mroki,
 iskierki palą się radości,
 nic mnie nie boli, nic nie męczy
 i nie rozprasza, i nie złości.

Staję zdziwiona w kwiat zamieniona,
 jestem jak dalia albo róża.
 Zapach to magia intensywna,
 działa i mami, i odurza.

Słowo

Leci hen pod niebiosą:
 na piórach ptasich skrzydeł,
 z wiatrem goni,
 wiruje z morskimi prądami,
 pokonuje oko cyklonu,
 dzikimi piorunami krzyczy,
 kluczy w labiryntach nieba,
 aby promieniami słońca
 cicho przypaść do kolan Boga.
 Mała, wielka rzecz.
 Słowo.
 Ma tajemną moc.

Siła wiosny

Zagrzmiało!
 Zaszumiało!
 Wiosna.
 Zadzwońnię!
 Zatętniało!
 Wiosna.
 Zadrżała ziemia,
 obudziła las ciemny
 i łąki pachnące.
 Ruszyły strumienie,
 poderwały się góry,
 doliny milczące.
 Płyną soki,
 rozchylają się pąki,
 słysząc kakofonię dźwięków.
 Wiatr wygrywa peany na cześć
 Wiosny.

Gdyby od morza rzeki płynęły
deszcz prosto z ziemi leciałby w chmury
chmury zaś w górach wiecznie tonęły
to gdzie tyle wody zmieściłyby góry

a gdyby mówić zaczęły ryby
człowiek zaś strugać zaczęły greka
jeśliby tak się zadziało to czy by
nie były mądrzejsze znów od człowieka

a co jeśliby nigdy nie biło jej serce
dla tego co kocha ją skrycie
jak żyć miałby dalej w takiej rozterce
i cóż by to było za życie

a gdyby tak ludzie zostali bogami
czy można by mówić o ludzkim cudzie
gdy ludzie są boscy bogowie zaś mali
wszak przecież dalej to byłiby ludzie

a jakby tak miłość bez skazy była
i z życia by czerpać zaczęli asceci
co gdyby wena z nudy zasnęła
o czym by pisać mieli poeci

a gdyby gdybać przestali ludzie
i działać zaczęli w zamian tego
to może zamiast żyć w ciągłej nudzie
zrobiliby coś pożytecznego

* * *

Napiszę Ci mała
zwyczajne "coś"
abyś wiedziała
że myśli wciąż ktoś

coś zwykłe takie
całkiem niewielkie
coś co przegoni
twe smutki wszelkie

coś co jest miłe
o czym dziś marzysz
aby nie zniknął
uśmiech z twej twarzy

coś co powstało
dziś w mojej głowie
coś co na zawsze
będzie już twoje

Porosły już chwastem ogrody
i życie zapchało tandetą,
coraz dłuższe egzystencji schody
i trudniej się przebić poetom.

Samochód, komputer, telefon,
dzisiejsze dążenia człowieka
lecz nie wie asceta czy bufon
jaka zapłata go czeka.

Może przyjdzie im zaraz
przekroczyć niebiańskich bram wrota
a może właśnie już teraz,
szydlerczo się śmieje diabeł- despota.

Mistrzowie gatunku na szczycie drabiny,
na dół pospiesznie schodzą bez dumy,
bo lepsze niestety, życia niziny
gdzie mogą zrozumieć ich tłumy.

Czy znajdzie może się człowiek
co zburzy wreszcie te schody?
Ktoś, kto prawdę nam powie,
opieli życia ogrody.

* * *

Bywają w życiu takie chwile,
gdy nie wszystko w duszy gra.
Siadamy rano przy stole,
kawa, papieros i ja.

Kawy aromat pobudza zmysły
i dym się unosi bezwładnie,
kolejny dogasa papieros
a czas życie wciąż kradnie.

Dzisiaj nie tęskno do ludzi,
ożyły znowu demony.
Myśl tępa tylko się budzi:
Król życia, lecz bez korony.

Bezsilność znowu wygrywa
na kolejnym życia zakręcie.
Coś jednak każe się trzymać
bo przecież jakoś to będzie.

Ambicje, marzenia, symbole.
Własne zasady życie dziś ma.
Siedzimy od rana przy stole,
Kawa, papieros i ja.

Optymizm

Chciałam napisać wiersz poważny,
 dostojny, odważny,
 ale spojrzałam w oczy wiosnie,
 mrugnęła do mnie,
 ptak zaśpiewał radośnie
 i prysł nastrój powagi,
 uwaga się rozproszyła...

Znów zachwyił mnie uśmiech dziecka,
 słońce świecące prosto w oczy,
 kwiatek uroczy,
 żarty mojego męża,
 babskie plotki przy kawie,
 chwila błogiego odpoczynku,
 gdy zmęczenie powoli odplywa.

Może to wiosna,
 a może to dlatego, że jestem optymistką
 podoba mi się to wszystko?

Tańczę

Muzyka przenika przez skórę
 i wchodzi głęboko do środka,
 a rytm mnie porywa do tańca,
 sił nie mam, zaraz mu się poddam.

Parkiet przyciąga, jak magnes,
 opierać się dłużej nie zdołam,
 już nogi nie zniosą bezruchu,
 choć będę ocierać pot z czoła,

chcę poczuć melodii wibracje,
 w tańcu zatracić się, rozplynąć,
 wolność zamknąć w każdym ruchu,
 odnaleźć radość, tą jedyną.

Może nie jestem tu mistrzem,
 może są lepsi, nie szkodzi,
 lecz chcę tańcem wyrazić siebie,
 właśnie o to w tańcu chodzi.

Za parawanem

Za parawanem powiek
 powoli zapadam w sen,
 odpływają troski, zmartwienia,
 błogości otacza mnie zen.

Jutro się zbudzę do walki,
 zapasy z życiem od rana,
 problemy, niczym te supły,
 wciąż pragnę rozwiązywania.

Lecz teraz relaks się zbliża,
 wolno nadplywa ta chwila,
 znów w marzeń wejść krainę,
 a tam bezkresna idylla.

Czeka noc cała spoczynku,
 niczego robić nie muszę,
 może się na bok przekręcę,
 albo poprawię poduszkę.

Sen już mnie głaszcze po twarzy
 I tak się cieszę bezruchem.
 Nagle się budzik odzywa,
 ktoś noc ukradł, już wstać muszę.

Skaliste wybrzeże

Tylko naga, lita skała
 i morska toń w dole.
 Co zrobisz, gdy staniesz na krawędzi?
 Czy starczy ci odwagi
 by skoczyć w nieznane?
 Może się zawahasz.
 Czy wtedy stracisz życiową szansę,
 czy uratujesz życie?
 Tego nigdy nie wiemy
 wtedy, gdy stajemy na krawędzi.
 Musimy się potem mierzyć
 z owocami naszej odwagi
 albo wstydzic chwili słabości.
 Ta chwila wyboru,
 zastanowienia przed skokiem
 w nieznane wody,
 gdy kusi lazur i chłód skryty wśród fal,
 najczęściej nie wraca.
 Tylko, czy umiesz plywać?

Mój kochanku zazdrosny

Kocham Cię Słońce
ty mój kochanku zazdrosny
każesz na Twe pocałunki
czekać aż do wiosny

Więdnę bez Twojej miłości
sto lat mi przybyło
bez ciebie o rozkoszy
jakby mnie nie było

Ale zatęskniłeś
za oblubienicą
żar twego spojrzenia
rozgrzeje me lico

I znów będę piękna
godna Twojej miłości
już mi nie poskąpisz
ogromu czułości

A Twe pocałunki
i żar przeogromny
wrócą mą urodę
młodość powab wonny

Otulisz mnie swym ciałem
w dzień jakoby w nocy
i wchłoną mnie promienie
twojej boskiej mocy

Kocham Cię moje Słońce
kocham przez rok cały
latem dajesz mi gorąc
zimą bez cię chłód okazały

Nie zostawiaj już więcej
swej oblubienicy
nie każ na cierpienia
i pobladłe lico

Bądź ze mną na wieki
pieść mnie tak bez mała
niech Twoja miłość będzie
mocniejsza niż skała

Wielka przeogromnie
i wierna bez końca
bym już nie tęskniła
do kochanka Słońca

Zamiast zimowej hosanny

Szła wiosna pełną drogą
sypała kwiaty na drogę
a one kwitły za nią
idąc z nią noga w nogę

Tu piękny przebiśnieg zakwitł
a obok śmieje się krokus
zawilec z boku zagląda
i sasanka pełna pokus

Jeszcze we śnie zimowym
tulipan otwiera oczy
dostojny żonkil i narcyz
a obok szafirek uroczy

Tak wiosna idąc przez pola
lasy i rozległe łąki
wśród pół nagich konarów
rozsypuje zielone pąki

I piękny dywan rozlewa
malując trawy zielone
zakwita życie wokoło
w którą nie spojrzysz stronę

Jak z rękawa sypią się kwiaty
kolorowy deszczyk poranny
zieleni widok cieszy oczy
już dość zimowej hosanny

Słonko uśmiecha się szczerze
a uśmiech ten w lico grzeje
wróbelki ćwierkają wiosenne
i innych ptaków brzmią trele

I jeszcze bocian przyleci
by wielkie zając gniazdo
żabki zarechoczą żywo
i już wokół jest gwarno

Tak piękna Pani wiosna
świat dla nas obudziła
czarownym swoim pędzlem
błękitem niebo umiła

Cieszymy się wiosną i kwiaty
pięknymi pod jej stopami
kobiercem zieleni wkoło
Radosnymi ptaków trelami

Zamiast zimowej hosanny
brzmi wiosenne Alleluja
Wiosna ciepłym uśmiechem
cały świat przytuła

Wiosenna Muza

Przyszła do mnie wiosną,
ładne piersi miała,
ale zamiast natchnąć,
raczej rozpraszała.
Przyszła do mnie wiosną
rozkwieconą łąką
i miała prócz piersi
jeszcze piękne łonko.
Nie dziwcie się zatem,
że wiosną i latem
zabawiam się głównie
eroto-tematem.

POWITANIE

Jak wiosenna jutrzienka
przyszła przez nikogo nieproszona,
podeszła z ognikiem w oczach
i z figlarnym uśmiechem na ustach
zarzuciła mi ramiona na szyję.
Przyłgnęła do mnie całą swą wiosennością
i poczułem dreszcze
jak ogarniają moje drżące ciało.
Choć nic nie mówiła,
słyszałem jak jej serce szeptało:
„Przyszłam, aby cię owiościć”.

Wiosenna rozkosz

W miłosnym ogrodzie
wiosennych objęć
rozkoszujemy się słońcem
naszej radości
Jak para przedszkolaków
trzymając się za ręce
toniemy w kolorowym bukiecie
niezmaconego szczęścia
Z ulotną lekkością
wraz z wonnym zapachem wiosny
unosimy się poza granice... r o z s ą d k u...

Co roku

Co roku na wiosnę pięknie kwitną drzewa,
a także i Ewa chętniej się rozdziewa.

Wiosenne uderzenie

Wiosną parki się całują,
w parkach zapach wiosny czują,
z uczuciami się nie kryją,
bowiem serca mocniej biją.

Moja Wiosna

O mojej Wiośnie powiem sprośnie:
Nie tylko serce przy niej rośnie.

Wiosenne kreacje dla młodych panien

Spódniczka – format jakiejś A4,
byleby zakryć 4 litery,
długie pończochy – nie jakieś rajtki,
a do kreacji tej, zbędne majtki.

Wiosenne westchnienie górala

Lekko wsparłszy się na sośnie,
góral myśli już o wiosnie,
myśli tylko już o Hali,
by na hali się migdalić.

Naga wiosna

Przyszła wiosna naga, bosa,
więc ją chwalebę pod niebiosą.

Kilka słów o Janku Wyciszkiwiczu.

Janek ma 12 lat. Pierwsze wiersze, tak bardziej na poważnie, zaczął pisać niedawno bo w 2021 roku. Już nie pamięta skąd mu się to wzięło, ale zawsze lubił recytować wiersze, więc może to było początkiem.

Janek lubi czytać książki, o różnej tematyce. Super sprawa tym bardziej, że w dobie cywilizacji internetu czytanie jest przez niektórych uznawane za przeżytek. Lubi brać udział w konkursach, zawodach i olimpiadach. Jest członkiem chóru szkolnego i bierze udział w różnych jego przedstawieniach. Ze szkolnych przedmiotów lubi matematykę, historię i angielski.

Kulturalni bądźmy w sieci

Dużo moich rówieśników
(i nie wszyscy to jelenie),
w necie robi wiele klików
i stanowi zagrożenie.

Kusi serwer black pirata,
ładne foty i filmiki,
lecz z tej strony cyber atak
wnet wyczyści wszystkie pliki.

Brak na kompie firewalla,
niezbyt dobra to robota.
Uruchamia hacker-trolla,
co na dysku wgrywa bota.

Nikt nie boi się admina
i umieszcza dziwne treści,
lecz na koniec rzędzie mina,
gdy strolluje go rówieśnik.

Nawet babcia dziś surfuje
i ogląda też youtuba,
lecz nikogo nie hejtuje,
daje lajka, klika suba.

Wciąż kasuje leszczy w sieci,
choć starsza to kobieta.
Hejt, wirusy, spam do śmieci!
Najważniejsza – netykieta!

Hakerowi daje bana,
bo ma esse no i basta.
W necie jest wciąż podziwiana
oraz piecze dobre ciasta.

A na koniec takie słowa,
krótka będzie to przemowa:
Hej dorośli i hej Dzieci
kulturalni bądźmy w sieci!

Język polski

Jak to miło, jak to pięknie,
móc szeleścić polskim dźwiękiem.
I choć bazgrzę na papierze,
język polski kocham szczerze!
Język piękny niczym kwiat,
gdy „sz” świszczy niby wiatr,
„u” i „ch” cichutko śpiewa,
ortografia nas rozgrzewa!
Choć jest trudny, szczerze powiem:
ćwiczyć czasy, liczby mnogie,
deklinację i odmiany...
To mój język ukochany!

Kołysanka dla Janka

Przytul cichutko do podusi
wspomnienia minionego dnia
pośłuchaj szeptu swej mamusi
gdy kołysanka cicho łka...

zaśnij, zaśnij i śpij
skarbie mój najmiłszy
pogrążony w śnie
księżyc tuli cię

przytul ciepłutko swoją duszę
w puchową kołdrę lekko złóż
w sennych marzeniach, pełnych wzruszeń
swoje oczęta lekko zmruż...

zaśnij, zaśnij i śpij
skarbie mój najmiłszy
pogrążony w śnie
księżyc tuli cię

przytul leciutko swe wspomnienie
w pościel sennej fantazji
a potem lekko jak oka mgnienie
po prostu czule zaśnij...

zaśnij, zaśnij i śpij
skarbie mój najmiłszy
pogrążony w śnie
księżyc tuli cię

Kolędowanie z poezją w Austerii : Klubu Literackiego KALIOPE

22 stycznia 2024 r. w Austerii - filii Centrum Kultury Raszyn, kolędowaliśmy z poezją Klubu Literackiego KALIOPE. Licznie zgromadzona w Sali Ślubów widownia wysłuchała nostalgicznych, filozoficznych, często po prostu zabawnych wierszy autorstwa Ewy Jowik, Marioli Wiewiór, Ewy Adamczyk, Elżbiety Rygasiewicz, Renaty Kisiel, Sławomira Starosty i Tadeusza Karolaka. Wspaniały nastrój tworzyły pieśni i kolędy śpiewane przez Zespół Barwy Jesieni pod kierunkiem Edyty Ciechomskiej, w aranżacjach i z akompaniamentem Piotra Piskorza. Nie zabrakło wspólnych śpiewów, oklasków i wzruszeń. Cudowny wieczór w Raszyńskiej Austerii. ZAPRASZAMY NA NASTĘPNE WIECZORY Z POEZJĄ.

Ewa Jowik i Mariola Orłowska..
Poetycko i karnawałowo.

Dedykowanie nowego tomiku poezji
to sama przyjemność !
Renata Kisiel w akcji.

Barwy Jesieni pod kier. Edyty Ciechomskiej
z akompaniamentem Piotr Piskorza.

Dyrektor
Mariusz Smolicha

Klub Literacki KALIOPE podczas
kolędowania z poezją w raszyńskiej Austerii.

Kobiety czują ducha walki..
Mariola Wiewiór

Ewa Adamczyk

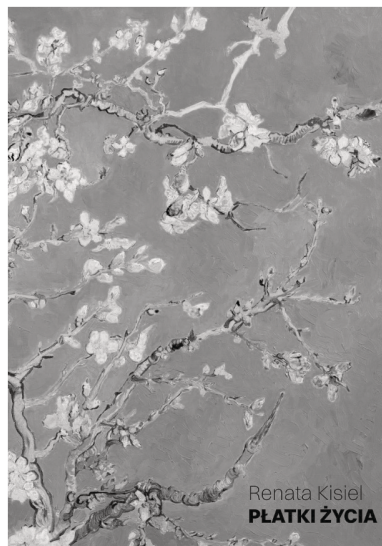

Barwy Jesieni

Renata Kisiel

Renata Kisiel, jest członkiem klubu literackiego „Kaliopie” przy Centrum Kultury Raszyn od 2016 roku. Do klubu zaprosiła ją nieodżałowana poetka, malarka Bogusia Kędziora, pisząca pod pseudonimem Szabel. Renata pisała wiersze już w czasach licealnych, ale jak to zazwyczaj bywa, tylko tak do szuflady. Udział w spotkaniach klubu literackiego, organizowanych przez klub wieczorkach poetyckich i przedstawieniach pozwolił jej rozwinąć umiejętności i nawiązać serdeczne przyjaźnie.

W minionym roku 2023 Centrum Kultury Raszyn wydało jej debiutancki tomik poezji pod tytułem „Płatki życia”, odbył się też w czerwcu w Austerii wieczór autorski poświęcony temu wydawnictwu prowadzony przez panią Mariolę Orłowską i pięknie ozdobiony muzyką.

Renata Kisiel wzięła też udział w kilku Międzynarodowych Antologiach Stowarzyszenia Autorów Polskich pt. „Ojciec”, „Słona wódka”, „ Na krawędzi” i „ Na skrzydłach motyla”. Poza tym kilka jej wierszy dostrzeżono na comiesięcznych spotkaniach Stowarzyszenia Autorów Polskich Oddziału Warszawskiego II „Witraże”.

Pierwszym wierszem, który wysłała na Turniej Jednego Wiersza w 2021 był wiersz pt. „Stół” i od razu zajęła drugie miejsce. Dodało jej to pewności siebie w dziedzinie poezji. Inne nagrodzone wiersze to: „ Perła” drugie miejsce, „Madame, monsieur” i „Stoi panna” trzecie miejsce, a wiersze „ W sieci”, „Pamięć” i „List” dostały wyróżnienia.